

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ, МОЛОДІ ТА СПОРТУ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНИ
«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ»

Адаптивні та робастні системи – 1.

АНАЛІЗ І СИНТЕЗ СИСТЕМ КЕРУВАННЯ

Методичні вказівки

до виконання лабораторних робіт для студентів спеціальності
„Автоматизоване управління технологічними процесами”

Рекомендовано Вченою радою інженерно-хімічного факультету

Київ-2012

Аналіз і синтез систем керування: Метод. вказівки до виконання лабораторних робіт для студентів спеціальності «Автоматизоване управління технологічними процесами» / Уклад.: О.А. Жученко, В.С. Цапар. – К.: ІВЦ «Видавництво Політехніка», 2012. – 35 с.

*Гриф надано Вченою радою ІХФ
(Протокол № 6 від 31.05.2012)*

Навчальне видання

АДАПТИВНІ ТА РОБАСТНІ СИСТЕМИ – 1.

Аналіз і синтез систем керування

Методичні вказівки до виконання лабораторних робіт для студентів напряму підготовки „Автоматизація та комп'ютерно-інтегровані технології”

Укладачі: *Жученко Олексій Анатолійович*
Цапар Віталій Степанович

Відповідальний редактор *А.І. Жученко*

Рецензент *Проф. Бідюк П.І.*

Авторська редакція

ЗМІСТ

Лабораторна робота №1

«Динамічні характеристики АСК» 5

Лабораторна робота №2

«Системи керування у просторі станів.

Керованість та спостережуваність» 12

Лабораторна робота №3

«Синтез оптимального керування з

повним зворотним зв'язком» 25

Сучасні обчислювальні засоби дозволяють без особливих зусиль і витрат часу вирішувати складні завдання управління в технічних системах не інженерними методами, а з використанням математичних апаратів будь-якої міри складності. При цьому не потрібна допомога програміста для реалізації методів і візуалізації досліджень, що проводяться. Все це виконує така сучасна математична система, як Matlab. Система має потужні засоби діалогу, графіки комплексної візуалізації, а також багаточисельні програмні пакети для розширення функцій системи: символічного диференціювання і інтеграції, ідентифікації систем, побудови і дослідження штучних нейронних систем, обробки сигналів і зображень, вирішення звичайних диференціальних рівнянь і так далі.

Результати роботи реєструються або у вигляді графіків, або в цифровій формі для подальшого вживання. За бажанням користувача формується звіт у форматі HTML, який містить структурну схему моделі, перелік її блоків, таблиці параметрів блоків і запис реєструючих пристроїв у вигляді відповідних графіків і діаграм.

У даних методичних вказівках показано як за допомогою системи Matlab отримати навички дослідження лінійних динамічних моделей, ознайомитись з описом і дослідженням динамічних систем керування в просторі станів, а також з методикою побудови лінійних оптимальних систем керування з повним зворотним зв'язком методом динамічного програмування Беллмана.

Лабораторна робота № 1.

ДИНАМІЧНІ Й ЧАСТОТНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ АСК

Мета роботи. Ознайомлення з динамічними й частотними характеристиками автоматичних систем керування (АСК) і одержання навичок дослідження лінійних динамічних моделей.

Стислі теоретичні відомості

Розглянемо автоматичну систему керування (АСК), яка описується лінійним (лінеаризованим) диференціальним рівнянням виду:

$$\begin{aligned} a_n \frac{d^n y(t)}{dt^n} + a_{n-1} \frac{d^{n-1} y(t)}{dt^{n-1}} + \dots + a_1 \frac{dy(t)}{dt} + a_0 y(t) = \\ = b_m \frac{d^m u(t)}{dt^m} + b_{m-1} \frac{d^{m-1} u(t)}{dt^{m-1}} + \dots + b_1 \frac{du(t)}{dt} + b_0 u(t), \end{aligned} \quad (1.1)$$

де $u(t)$ - вхідний сигнал, $y(t)$ - вихідний сигнал, $a_j, b_j, (j = \overline{0, n}, j = \overline{0, m})$ - постійні коефіцієнти, n, m ($n > m$) - постійні числа.

В операторній формі вираз (1.1) може бути записаний -

$$A(D) y(t) = B(D) u(t).$$

Тут D - оператор диференціювання ($D \stackrel{\text{def}}{=} \frac{d}{dt}$). Звідси перетворення «вхід-вихід» системи -

$$\frac{y(t)}{u(t)} = \frac{B(D)}{A(D)} = W(D) \quad (1.2)$$

де $W(D)$ називається операторною передатною функцією.

Один зі способів моделювання систем полягає в поданні перетворення «вхід-вихід» у вигляді комплексної передатної функції:

$$\frac{y(s)}{u(s)} = \frac{B(s)}{A(s)} = W(s),$$

(1.3)

яка утворюється шляхом застосування перетворення Лапласа до (1.2) при початкових нульових умовах. Тут s - комплексна змінна. Зв'язок між операторною (1.2) і комплексною (1.3) передатними функціями можна записати у вигляді

$$W(s) = W(D)|_{D=s}$$

Комплексні числа, що є коренями многочлена $B(s)$, називаються нулями передатної функції, а корені многочлена $A(s)$ - полюсами.

Зв'язок входу й виходу визначається виразом:

$$y(t) = \int_0^t w(t)v(t-\tau)d\tau, \quad (1.4)$$

де $w(t)$ - оригінал (тобто отриманий за допомогою зворотного перетворення Лапласа) комплексної передатної функції $W(s)$.

Динамічні властивості систем характеризують реакції на вхідні впливи спеціального виду. Зокрема аналіз виходу системи на одиничний ступінчастий сигнал і δ -функцію (дельта-функцію).

Нехай $u(t) = 1(t)$, тобто на вхід системи подається функція Хевісайда (одиничний ступінчастий сигнал), вигляду

$$1(t) = \begin{cases} 0, & t \leq 0, \\ 1, & t > 0. \end{cases}$$

Графік функції Хевісайда наведений на мал. 1.1. Реакція АСК на одиничний ступінчастий сигнал називається перехідною функцією системи й позначається $h(t)$.

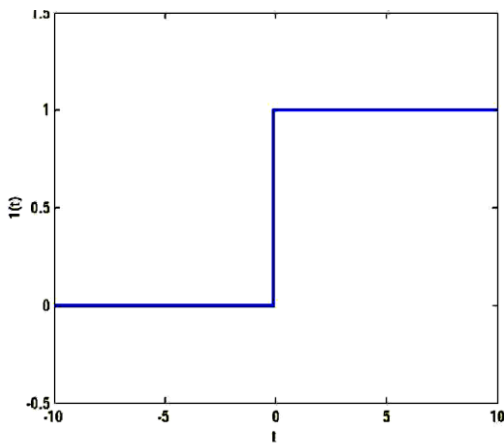

Рис. 1.1. Функція Хевісайда.

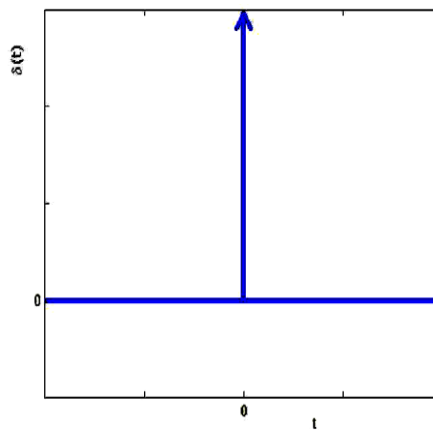

Рис. 1.2. Функція Дірака.

Якщо $u(t) = \delta(t)$, тобто на вхід системи надходить функція Дірака (δ -функція, імпульсна функція, мал. 1.2) визначається

$$\delta(t) = \begin{cases} \infty, & t = 0, \\ 0, & t \neq 0, \end{cases}$$

то реакція АСК називається імпульсною перехідною функцією системи й позначається $w(t)$. У такий спосіб оригінал комплексної передатної функції можна виміряти як реакцію системи на імпульс.

Імпульсна й перехідна функції системи зв'язані співвідношенням (з (1.4)):

$$h(t) = \int_0^t w(\tau) d\tau.$$

При дослідженні стійкості динамічних систем і проектуванні регуляторів одержали поширення частотні характеристики.

Нехай на вхід системи з передатною функцією $W(s)$ подається гармонійний сигнал

$$u(t) = a_u \cos(\omega t), t > 0.$$

(1.5)

У цих умовах справедлива наступна теорема:

Якщо ланка є стійкою, то стала реакція $y(t)$ на гармонійний вплив є функцією тієї ж частоти з амплітудою

$$a_y = a_u |W(i\omega)|,$$

і відносним зрушенням по фазі

$$\psi = \arg W(i\omega).$$

Таким чином, вихід визначається гармонійною функцією

$$y(t) = a_u |W(i\omega)| \cos(\omega t + \arg W(i\omega)),$$

де i - комплексна одиниця ($i^2 = -1$), $W(i\omega) = W(s)|_{s=i\omega}$ - частотна

характеристика.

Частотною характеристикою $W(i\omega)$ стаціонарної динамічної системи називається перетворення Фур'є перехідної функції:

$$W(i\omega) = F[h(t, \tau)] = \int_0^{\infty} w(t - \tau) e^{-i\omega(t-\tau)} d\tau,$$

де $w(t - \tau)$ - імпульсна перехідна функція.

Зв'язок між комплексною передатною функцією й частотною характеристикою, виходячи із властивостей перетворень Фур'є можна представити у вигляді співвідношення:

$$W(s)|_{s=i\omega} = W(i\omega).$$

При фіксованому значенні ω частотна характеристика є комплексним числом, і, отже, може бути представлена у вигляді

$$W(i\omega) = A(\omega)e^{i\psi(\omega)} = U(\omega) + iV(\omega).$$

Тут

$A(\omega) = |W(i\omega)|$ - амплітудно-частотна характеристика (АЧХ);

$\psi(\omega) = \arg W(i\omega)$ - фазово-частотна характеристика (ФЧХ);

$U(\omega) = \operatorname{Re} W(i\omega)$ - дійсна частотна характеристика (ДЧХ);

$V(\omega) = \operatorname{Im} W(i\omega)$ - уявна частотна характеристика (УЧХ).

Геометричне місце точок $W(i\omega)$ на комплексній площині при зміні ω від ω_0 до ω_1 (звичайно $\omega_0 = 0$, $\omega_1 = \infty$), називається амплітудно-фазовою характеристикою (АФХ) або частотним годографом Найквіста.

Також широке практичне значення має діаграма Бode (логарифмічна амплітудна характеристика, ЛАХ), що визначається як $L = 20 \lg A(\omega)$, вимірюється в децибелах і будується як функція від $\lg \omega$.

В даній лабораторній роботі як об'єкт дослідження виступають лінійні (лінеаризовані) динамічні стаціонарні системи керування з одним входом і одним виходом. При цьому модель одномірної АСК задана у вигляді комплексної передатної функції, записаної як відношення поліномів

$$W(s) = \frac{b_m s^m + \dots + b_1 s + b_0}{a_n s^n + \dots + a_1 s + a_0}$$

Необхідно:

1. Визначити полюси й нулі передатної функції

$$s_j^*, (j = \overline{1, n}), s_j^0, (j = \overline{1, m}).$$

2. Записати диференціальне рівняння, що визначає функціонування АСК.
3. Побудувати графіки перехідної й імпульсно-перехідної функції:

$$h(t), w(t).$$

4. Побудувати логарифмічні частотні характеристики

$$L(\omega).$$

5. Побудувати частотний годограф Найквіста

$$W(i\omega), \omega = [0, \infty].$$

6. Представити вихідну систему у вигляді послідовного з'єднання типових ланок. Побудувати характеристики цих типових ланок.

Вихідні дані для виконання лабораторної роботи

№	Вид передатної функції	№ вар	Коефіцієнти поліномів						
			b_0	b_1	a_0	a_1	a_2	a_3	a_4
1.	$W(p) = \frac{b_1 p + b_0}{a_4 p^4 + a_3 p^3 + a_2 p^2 + a_1 p + a_0}$	1.	0	3	1	2	3	0	1
		2.	2	6	4	0	1	5	1
		3.	0	-3	5	2	0	2	1
		4.	4	2	3	4	5	3	1
		5.	0	1	-2	-2	-3	-2	0
			b_0	b_1	b_2	a_0	a_1	a_2	A_3
2.	$W(p) = \frac{b_2 p^2 + b_1 p + b_0}{a_3 p^3 + a_2 p^2 + a_1 p + a_0}$	1.	0	-3	2	4	2	3	9
		2.	8	0	-3	-4	-6	-4	-1
		3.	-4	6	-2	5	5	0	1
		4.	6	-8	-7	0	-6	-3	-1
		5.	2	-1	-3	-1	0	-7	-2
			b_0	b_1	b_2	a_0	a_1	a_3	A_4
3.	$W(p) = \frac{b_2 p^2 + b_1 p + b_0}{a_4 p^4 + a_3 p^3 + a_1 p + a_0}$	1.	0	2	8	-3	7	-7	1
		2.	-5	0	3	-8	-2	-1	-6
		3.	-7	1	2	0	5	2	9
		4.	-6	4	-4	1	0	6	3
		5.	2	-2	-1	5	3	0	9
			b_0	b_2	a_0	a_1	a_2	a_3	a_4
4.		1.	0	-5	4	3	7	9	1
		2.	7	-6	0	5	8	2	2
		3.	-2	-8	2	0	4	3	3

	$W(p) = \frac{b_2 p^2 + b_0}{a_4 p^4 + a_3 p^3 + a_2 p^2 + a_1 p + a_0}$	4.	-7	-1	6	9	0	4	2
		5.	-3	7	-4	4	5	0	1
			b_0	b_3	a_0	a_1	a_2	a_3	a_4
5.	$W(p) = \frac{b_3 p^3 + b_0}{a_4 p^4 + a_3 p^3 + a_2 p^2 + a_1 p + a_0}$	1.	0	-5	4	3	7	9	1
		2.	7	-6	0	5	8	2	2
		3.	-2	-8	2	0	4	3	3
		4.	-7	-1	6	9	0	4	2
		5.	-3	7	-4	4	5	0	1

Порядок виконання лабораторної роботи

Для виконання лабораторної роботи використовується пакет прикладних програм (ППП) Control System Toolbox. ППП призначений для роботи з LTI-Моделями (Linear Time Invariant Models) систем керування.

В Control System Toolbox є тип даних, що визначають динамічну систему у вигляді комплексної передатної функції. Синтаксис команди, що створює LTI-Систему з одним входом і одним виходом у вигляді передатної функції:

$$\text{TF}([b_m, \dots, b_1, b_0], [a_n, \dots, a_1, a_0])$$

b_m, \dots, b_1 - значення коефіцієнтів полінома B у (1.3),

a_n, \dots, a_1 - значення коефіцієнтів полінома A в (1.3).

Для виконання роботи можуть застосовуватися команди, наведені в таблиці 1.1.

Таблиця 1.1. – Деякі команди Control System Toolbox

Синтаксис	Описание
pole(<LTI - об'єкт>)	Обчислення полюсів передатної функції
zero(<LTI - об'єкт>)	Обчислення нулів передатної функції
step(<LTI - об'єкт>)	Побудова графіка перехідного процесу
impulse(<LTI - об'єкт>)	Побудова графіка імпульсної перехідної характеристика
bode(<LTI - об'єкт>)	Побудова логарифмічних частотних

	характеристик (діаграма Боде)
nyquist(<LTI - об'єкт>)	Побудова частотного годографа Найквіста

Для визначення коренів поліномів ступеня k , може також застосовуватись команда MATLAB

`roots(P)`,

яка, як аргумент P , одержує матрицю коефіцієнтів полінома $[p_k, \dots, p_0]$.

Іншим варіантом одержання графіків динамічних характеристик АСК є використання графічного інтерфейсу ППП CST - LTI viewer, виклик якого здійснюється командою

`ltiview`

якому, як параметр, можна вказати ім'я змінної, яка містить LTI-Об'єкт.

Таким чином, виконання лабораторної роботи складається з наступних кроків:

1. Вивчити теоретичні відомості.
2. Запустити систему MATLAB.
3. Створити tf-об'єкт, відповідно до заданого варіанта.
4. Скласти диференціальне рівняння, що визначає функціонування АСК.
5. Визначити полюси передатної функції s_j^* , ($i = \overline{1, n}$) з використанням команди `roots` або `pole`.
6. Визначити нулі передатної функції s_j^0 , ($j = \overline{1, m}$) з використанням команди `roots` або `zero`.
7. Використовуючи LTI-viewer, або відповідні команди (табл.1) одержати динамічні характеристики - перехідну функцію $h(t)$, імпульсно-перехідну функцію $w(t)$ і частотні характеристики - діаграму Боде, частотний годограф Найквіста.
8. Одержати подання вихідної функції у вигляді добутку типових ланок.
9. Відповісти на контрольні питання.
10. Оформити звіт.

Оформлення результатів роботи

Звіт повинен містити:

- титульний аркуш,
- формулювання мети роботи,
- постановку завдання відповідно до варіанта завдання,
- результати роботи, висновки.

Примітка: Варіанти завдань, складаються із двох цифр: перша - номер передатної функції, друга - номер набору значень коефіцієнтів.

Контрольні питання

1. Представте систему у вигляді послідовного з'єднання типових ланок.
2. Дайте визначення й поясніть фізичний зміст перехідної функції.
3. Представте вихідну систему в просторі станів.
4. Знайдіть передатну функцію замкнутої системи.
5. Побудуйте динамічні характеристики типових ланок.
6. Визначите вид ЛЧХ для пропорційно - інтегрально - диференціального регулятора.
7. Що таке частотна характеристика?
8. Які види частотних характеристик Ви знаєте?
9. Яким чином можна побудувати частотну характеристику, якщо відома передатна функція?

Лабораторна робота № 2.

ОПИС СИСТЕМ У ПРОСТОРИ СТАНІВ

Мета роботи. Ознайомитись з описом динамічних систем керування в просторі станів і дослідити їх.

Стислі теоретичні відомості

Багатомірні системи, на відміну від одномірних мають кілька входів і кілька виходів.

Для опису таких систем використовуються три набори параметрів (три вектори), див. рис. 2.1:

1. вектор вхідних змінних (керувань);
2. вектор змінних станів;
3. вектор вихідних змінних

і двома перетвореннями:

1. перетворення « входи-стани»;
2. перетворення « стани-виходи».

Широке поширення, обумовлене розробленим математичним апаратом, одержали лінійні моделі багатомірних систем у просторі станів, які мають вигляд

$$\begin{aligned} \dot{x}(t) &= A(t)x(t) + B(t)u(t); \\ y(t) &= C(t)x(t); \end{aligned} \quad (2.1)$$

перше співвідношення називається рівнянням стану, друге - рівнянням виходу. Тут $x = (x_1, x_2, \dots, x_n)^T \in \mathbb{R}^n$ - вектор змінних стану; $u = (u_1, u_2, \dots, u_r)^T \in U \subseteq \mathbb{R}^r$ - вектор керувань; $y = (y_1, y_2, \dots, y_m)^T \in \mathbb{R}^m$ - вектор вимірюваних виходів; t - час; $A(t)$, $B(t)$, $C(t)$ - матриці розмірності $(n \times n)$, $(n \times r)$, $(m \times n)$ відповідно. Передбачається, що відомо початкові стани $x(t_0) = x_0$, де t_0 - початковий момент часу.

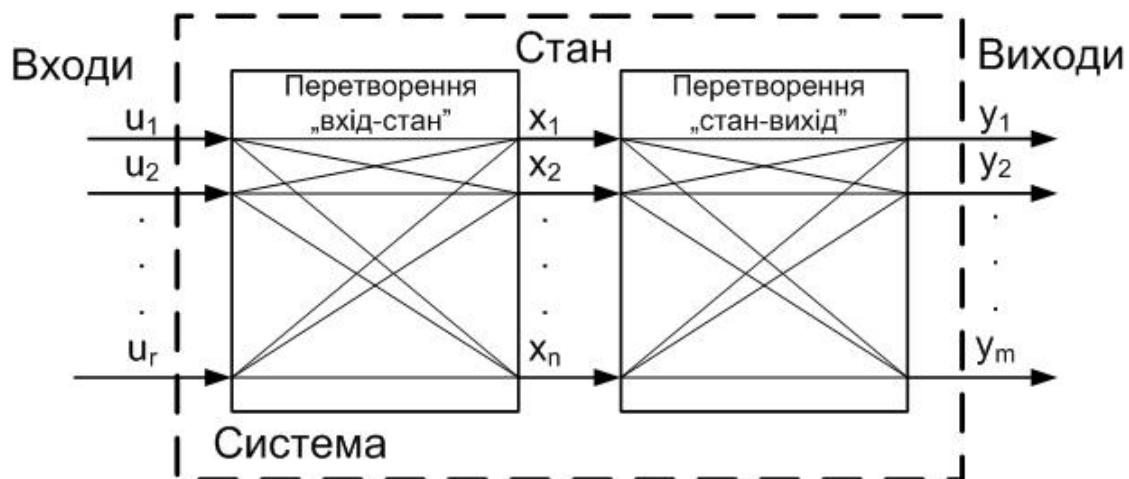

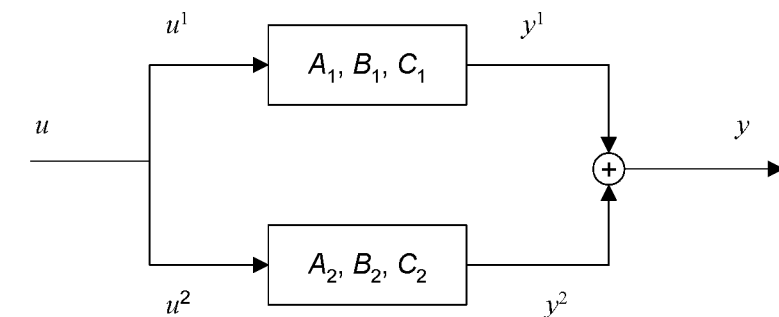
Рис. 2.1. Багатомірні системи.

Якщо матриці $A(t)$, $B(t)$, $C(t)$ не залежать від часу t , то система називається стаціонарною. Далі передбачається, що системи стаціонарні.

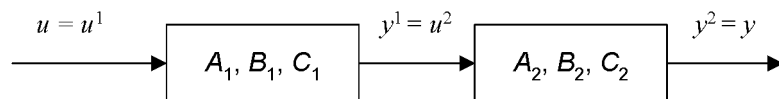
Розглянемо завдання з'єднання двох підсистем у систему. При з'єднанні можливі три варіанти (мал. 2.2): паралельне (а), послідовне (б) і у зворотному зв'язку (в). Передбачається, що обидві системи описуються в просторі станів співвідношеннями:

$$\begin{aligned} \dot{x}^1 &= A_1 x^1 + B_1 u^1; & y^1 &= C x^1; \\ \dot{x}^2 &= A_2 x^2 + B_2 u^2; & y^2 &= C x^2; \end{aligned}$$

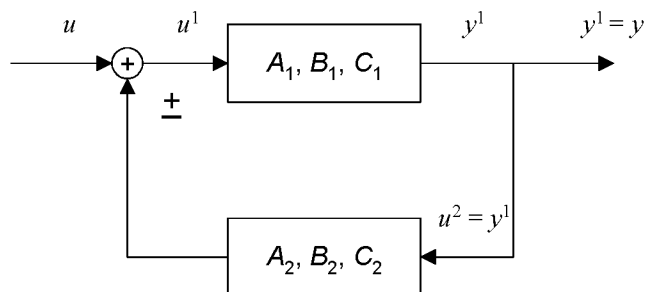
де x^1 , u^1 , y^1 - вектори станів, керувань, виходів першої системи, x^2 , u^2 , y^2 - другої. Необхідно по відомих матрицях A_1 , B_1 , C_1 , A_2 , B_2 , C_2 одержати матриці A , B , C (мал. 2.2г).

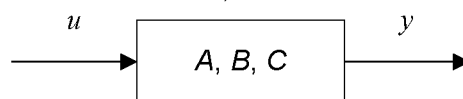
а)

б)

в)

г)

Рис. 2.2. З'єднання двох систем.

1. Паралельне з'єднання.

Запишемо рівняння системи, з урахуванням особливостей з'єднання, зазначених на мал. 2.2.а.

$$\begin{aligned}\dot{x}^1 &= A_1 x^1 + B_1 u; \\ \dot{x}^2 &= A_2 x^2 + B_2 u; \\ y &= C_1 x^1 + C_2 x^2;\end{aligned}$$

звідси

$$\begin{aligned}\frac{d}{dt} \begin{pmatrix} x^1 \\ x^2 \end{pmatrix} &= \begin{pmatrix} A_1 & 0 \\ 0 & A_2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x^1 \\ x^2 \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} B_1 \\ B_2 \end{pmatrix} u; \\ y &= (C_1 \quad C_2) \begin{pmatrix} x^1 \\ x^2 \end{pmatrix}.\end{aligned}$$

Остаточно матриці з'єднання мають вигляд –

$$A = \begin{pmatrix} A_1 & 0 \\ 0 & A_2 \end{pmatrix}; \quad B = \begin{pmatrix} B_1 \\ B_2 \end{pmatrix}; \quad C = (C_1 \quad C_2).$$

2. Послідовне з'єднання –

$$\begin{aligned}\dot{x}^1 &= A_1 x^1 + B_1 u; \\ \dot{x}^2 &= A_2 x^2 + B_2 u; \\ y &= C_2 x^2;\end{aligned}$$

у матричному виді –

$$\begin{aligned}\frac{d}{dt} \begin{pmatrix} x^1 \\ x^2 \end{pmatrix} &= \begin{pmatrix} A_1 & 0 \\ B_2 C_1 & A_2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x^1 \\ x^2 \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} B_1 \\ 0 \end{pmatrix} u; \\ y &= (0 \quad C_2) \begin{pmatrix} x^1 \\ x^2 \end{pmatrix}.\end{aligned}$$

остаточно, маємо

$$A = \begin{pmatrix} A_1 & 0 \\ B_2 C_1 & A_2 \end{pmatrix}; \quad B = \begin{pmatrix} B_1 \\ 0 \end{pmatrix}; \quad C = (0 \quad C_2).$$

3. Зворотний зв'язок –

$$\dot{x}^1 = A_1 x^1 + B_1 u \pm B_1 C_2 x^2;$$

$$\dot{x}^2 = A_2 x^2 + B_2 C_1 x^1;$$

$$y = C_1 x^1;$$

у матричному виді –

$$\frac{d}{dt} \begin{pmatrix} x^1 \\ x^2 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} A_1 & \pm B_1 C_2 \\ B_2 C_1 & A_2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x^1 \\ x^2 \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} B_1 \\ 0 \end{pmatrix} u;$$

$$y = (C_1 \quad 0) \begin{pmatrix} x^1 \\ x^2 \end{pmatrix}.$$

Отже,

$$A = \begin{pmatrix} A_1 & \pm B_1 C_2 \\ B_2 C_1 & A_2 \end{pmatrix}; \quad B = \begin{pmatrix} B_1 \\ 0 \end{pmatrix}; \quad C = (C_1 \quad 0).$$

Для лінійних систем легко показати справедливість наступного результату, названого принципом суперпозиції: ефект, який виникає внаслідок дії декількох впливів, дорівнює сумі ефектів від декількох впливів окремо. Закон зміни вектора станів лінійної системи представляється у вигляді суми вільного й вимушеного коливання

$$x(t) = x_c(t) + x_a(t).$$

Вільний рух $x_c(t)$ відбувається при відсутності зовнішнього впливу при ненульових початкових умовах. Він визначається розв'язком однорідної системи рівнянь, що відповідає вихідному рівнянню станів

$$\dot{x}(t) = A(t)x(t)$$

з початковими умовами $x(t_0) = x_0$.

Вимушений рух $x_a(t)$ - це реакція системи на зовнішній вплив $u(t)$ при нульових початкових умовах. Він визначається розв'язком неоднорідного рівняння при нульових початкових умовах.

Для багатомірних нестационарних систем поведження векторів стану й виходу визначається за формулами

$$x(t) = \Phi(t, t_0)x(t_0) + \int_{t_0}^t \Phi(t, \tau)B(\tau)u(\tau)d\tau \quad (2.2)$$

$$y(t) = C(t)\Phi(t, t_0)x(t_0) + \int_{t_0}^t C(t)\Phi(t, \tau)B(\tau)u(\tau)d\tau \quad (2.3)$$

де $\Phi(t, \tau)$ - перехідна матриця, або матриця Коші, що є розв'язком рівняння

$$\frac{\partial \Phi(t, \tau)}{\partial t} = A(t)\Phi(t, \tau), \quad (2.4)$$

з початковою умовою $\Phi(\tau, \tau) = E$, де E – одинична матриця.

Перші доданки в (2.2), (2.3) описують вільний рух, а другі - вимушений.

Для багатомірних стаціонарних систем, які описуються рівняннями (2.1), закони зміни вектора стану й вектора виходу знаходяться за формулами

$$x(t) = \Phi(t)x(0) + \int_{t_0}^t \Phi(t - \tau)Bu(\tau)d\tau$$

$$y(t) = C\Phi(t)x(0) + \int_{t_0}^t C\Phi(t - \tau)Bu(\tau)d\tau$$

де $\Phi(t - \tau)$ - перехідна матриця стаціонарної системи, що залежить від різниці $t - \tau$. У цьому випадку розв'язок рівняння (2.4) має вигляд

$$\Phi(t, \tau) = \Phi(t - \tau) = \exp[A(t - \tau)].$$

Одним з найважливіших завдань теорії керування є дослідження керованості й можливості спостереження динамічних систем. Приведемо відповідні визначення й критерії для стаціонарних лінійних систем, отримані Калманом.

Система називається цілком керованою, якщо вибором керуючого впливу $u(t)$ на інтервалі часу $[t_0, t_1]$ можна перевести систему з будь-якого початкового стану $x(t_0)$ у довільний заздалегідь заданий кінцевий стан $x(t_1)$.

Система називається цілком спостережуваною, якщо по реакції $y(t_1)$ на виході системи на інтервалі часу $[t_0, t_1]$ при заданому керуючому впливі $u(t)$ можна визначити початковий стан $x(t_0)$.

Критерій керованості лінійних систем. Для того щоб система була цілком керованою, необхідно і достатньо, щоб ранг матриці керованості

$$M_U = (B | AB | A^2B | \dots | A^{n-1}B)$$

дорівнював розмірності вектора стану:

$$\text{rank}M_U = n.$$

Критерій спостережуваності лінійних систем. Для того щоб система була цілком спостережувана, необхідно і достатньо, щоб ранг матриці спостережуваності

$$M_Y = \left(C^T \mid A^T C^T \mid (A^T)^2 C^T \mid \dots \mid (A^T)^{n-1} C^T \right)$$

дорівнював розмірності вектора стану:

$$\text{rank}M_Y = n.$$

Знак $Z = (X|Y)$ означає приєднання матриць, тобто для одержання z -го рядка матриці Z береться спочатку i -ий рядок матриці X , потім впливають елементи i -го рядка матриці Y . Передбачається, що кількість рядків у матрицях однакова.

Нагадаємо, що під рангом матриці мається на увазі найвищий з порядків відмінних від нуля мінорів цієї матриці. Ранг матриці дорівнює найбільшому числу лінійно незалежних рядків.

Вихідні дані для виконання лабораторної роботи

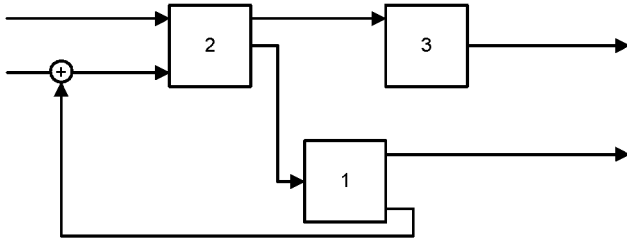
№ №	Рівняння систем	Схема
1.	$1. \begin{cases} \dot{x}^1 = \begin{pmatrix} 5 & 3 \\ 2 & 1 \end{pmatrix} x^1 + \begin{pmatrix} -1 \\ 3 \end{pmatrix} u^1 \\ y^1 = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 2 & -1 \end{pmatrix} x^1 \end{cases}$ $2. \begin{cases} \dot{x}^2 = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 1 & 2 \end{pmatrix} x^2 + \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 2 & 1 \end{pmatrix} u^2 \\ y^2 = \begin{pmatrix} 5 & -2 \\ 2 & 3 \end{pmatrix} x^2 \end{cases}$ $3. \begin{cases} \dot{x}^3 = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 2 \end{pmatrix} x^3 + \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \end{pmatrix} u^3 \\ y^3 = \begin{pmatrix} -1 & 2 \end{pmatrix} x^2 \end{cases}$	1
2.	$1. \begin{cases} \dot{x}^1 = \begin{pmatrix} 7 & 3 \\ 2 & 1 \end{pmatrix} x^1 + \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 2 \end{pmatrix} u^1 \\ y^1 = \begin{pmatrix} 3 & -2 \\ 2 & 1 \end{pmatrix} x^1 \end{cases}$ $2. \begin{cases} \dot{x}^2 = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 2 \end{pmatrix} x^2 + \begin{pmatrix} 1 & 5 \\ 2 & 1 \end{pmatrix} u^2 \\ y^2 = \begin{pmatrix} 4 & 3 \end{pmatrix} x^2 \end{cases}$ $3. \begin{cases} \dot{x}^3 = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 2 \end{pmatrix} x^3 + \begin{pmatrix} 14 \\ 1 \end{pmatrix} u^3 \\ y^3 = \begin{pmatrix} 5 & 2 \end{pmatrix} x^2 \end{cases}$	2
3.	$1. \begin{cases} \dot{x}^1 = \begin{pmatrix} 7 & 3 \\ 2 & 1 \end{pmatrix} x^1 + \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 2 \end{pmatrix} u^1 \\ y^1 = \begin{pmatrix} 3 & -2 \\ 2 & 1 \end{pmatrix} x^1 \end{cases}$ $2. \begin{cases} \dot{x}^2 = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 2 \end{pmatrix} x^2 + \begin{pmatrix} 1 & -1 \\ 2 & 1 \end{pmatrix} u^2 \\ y^2 = \begin{pmatrix} -4 & 3 \end{pmatrix} x^2 \end{cases}$ $3. \begin{cases} \dot{x}^3 = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 3 & -2 \end{pmatrix} x^3 + \begin{pmatrix} -4 \\ 1 \end{pmatrix} u^3 \\ y^3 = \begin{pmatrix} 5 & -1 \\ 3 & 1 \end{pmatrix} x^2 \end{cases}$	3

4.	$1. \begin{cases} \dot{x}^1 = \begin{pmatrix} 5 & -3 \\ 2 & 1 \end{pmatrix} x^1 + \begin{pmatrix} 1 & 3 \\ 3 & -1 \end{pmatrix} u^1 \\ y^1 = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 2 & -1 \end{pmatrix} x^1 \end{cases}$ $2. \begin{cases} \dot{x}^2 = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ -1 & 2 \end{pmatrix} x^2 + \begin{pmatrix} 3 \\ -4 \end{pmatrix} u^2 \\ y^2 = \begin{pmatrix} 5 & -2 \\ 2 & 3 \end{pmatrix} x^2 \end{cases}$ $3. \begin{cases} \dot{x}^3 = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 2 \end{pmatrix} x^3 + \begin{pmatrix} 1 \\ -2 \end{pmatrix} u^3 \\ y^3 = \begin{pmatrix} -1 & 2 \end{pmatrix} x^2 \end{cases}$	4
5.	$1. \begin{cases} \dot{x}^1 = \begin{pmatrix} 5 & 3 \\ 2 & 1 \end{pmatrix} x^1 + \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ -1 & 2 \end{pmatrix} u^1 \\ y^1 = \begin{pmatrix} -3 & -2 \\ -4 & 1 \end{pmatrix} x^1 \end{cases}$ $2. \begin{cases} \dot{x}^2 = \begin{pmatrix} 1 & -2 \\ 3 & 2 \end{pmatrix} x^2 + \begin{pmatrix} 1 & 5 \\ 2 & -3 \end{pmatrix} u^2 \\ y^2 = \begin{pmatrix} -20 & 3 \end{pmatrix} x^2 \end{cases}$ $3. \begin{cases} \dot{x}^3 = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 2 \end{pmatrix} x^3 + \begin{pmatrix} -4 \\ 1 \end{pmatrix} u^3 \\ y^3 = \begin{pmatrix} -3 & 2 \end{pmatrix} x^2 \end{cases}$	2
6.	$1. \begin{cases} \dot{x}^1 = \begin{pmatrix} 4 & 3 \\ 2 & 1 \end{pmatrix} x^1 + \begin{pmatrix} 1 & -1 \\ 3 & 2 \end{pmatrix} u^1 \\ y^1 = \begin{pmatrix} 3 & 0 \\ 2 & 1 \end{pmatrix} x^1 \end{cases}$ $2. \begin{cases} \dot{x}^2 = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 3 & -2 \end{pmatrix} x^2 + \begin{pmatrix} 1 & -1 \\ 2 & -1 \end{pmatrix} u^2 \\ y^2 = \begin{pmatrix} -3 & 3 \end{pmatrix} x^2 \end{cases}$ $3. \begin{cases} \dot{x}^3 = \begin{pmatrix} 1 & -2 \\ 3 & -2 \end{pmatrix} x^3 + \begin{pmatrix} -2 \\ 1 \end{pmatrix} u^3 \\ y^3 = \begin{pmatrix} -5 & -1 \\ -3 & 1 \end{pmatrix} x^2 \end{cases}$	3
7.	$1. \begin{cases} \dot{x}^1 = \begin{pmatrix} 3 & 3 \\ 2 & 1 \end{pmatrix} x^1 + \begin{pmatrix} -1 \\ 3 \end{pmatrix} u^1 \\ y^1 = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 2 & -1 \end{pmatrix} x^1 \end{cases}$ $2. \begin{cases} \dot{x}^2 = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 1 & -2 \end{pmatrix} x^2 + \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 2 & 1 \end{pmatrix} u^2 \\ y^2 = \begin{pmatrix} 5 & -2 \\ 2 & 3 \end{pmatrix} x^2 \end{cases}$ $3. \begin{cases} \dot{x}^3 = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 3 & -2 \end{pmatrix} x^3 + \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \end{pmatrix} u^3 \\ y^3 = \begin{pmatrix} -1 & 2 \end{pmatrix} x^2 \end{cases}$	1
8.	$1. \begin{cases} \dot{x}^1 = \begin{pmatrix} -7 & 3 \\ 2 & 1 \end{pmatrix} x^1 + \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & -2 \end{pmatrix} u^1 \\ y^1 = \begin{pmatrix} 3 & -2 \\ 2 & 1 \end{pmatrix} x^1 \end{cases}$ $2. \begin{cases} \dot{x}^2 = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 2 \end{pmatrix} x^2 + \begin{pmatrix} 1 & 5 \\ 2 & 1 \end{pmatrix} u^2 \\ y^2 = \begin{pmatrix} 4 & 3 \end{pmatrix} x^2 \end{cases}$ $3. \begin{cases} \ddot{x}^3 + 3\dot{x}^3 - x^3 = 5u \\ y^3 = x^3 \end{cases}$	2
9.	$1. \begin{cases} \dot{x}^1 = \begin{pmatrix} 5 & 3 \\ 2 & 1 \end{pmatrix} x^1 + \begin{pmatrix} -1 \\ 3 \end{pmatrix} u^1 \\ y^1 = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 2 & -1 \end{pmatrix} x^1 \end{cases}$ $2. \begin{cases} -2\ddot{x}^2 + 3\dot{x}^2 - x^2 = 5u \\ y^2 = x^2 \end{cases}$ $3. \begin{cases} \dot{x}^3 = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 2 \end{pmatrix} x^3 + \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \end{pmatrix} u^3 \\ y^3 = \begin{pmatrix} -1 & 2 \end{pmatrix} x^2 \end{cases}$	5
10.	$1. \begin{cases} \ddot{x}^1 + 3\dot{x}^1 - x^1 = -2u^1 \\ y^1 = x^1 \end{cases}$ $2. \begin{cases} \dot{x}^2 = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 2 \end{pmatrix} x^2 + \begin{pmatrix} 1 & -1 \\ 2 & 1 \end{pmatrix} u^2 \\ y^2 = \begin{pmatrix} -4 & 3 \end{pmatrix} x^2 \end{cases}$ $3. \begin{cases} \dot{x}^3 = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 3 & -2 \end{pmatrix} x^3 + \begin{pmatrix} -4 \\ 1 \end{pmatrix} u^3 \\ y^3 = \begin{pmatrix} 5 & -1 \\ 3 & 1 \end{pmatrix} x^2 \end{cases}$	6
11.	$1. \begin{cases} \dot{x}^1 = \begin{pmatrix} 5 & 3 \\ 2 & 1 \end{pmatrix} x^1 + \begin{pmatrix} -1 \\ 3 \end{pmatrix} u^1 \\ y^1 = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 2 & -1 \end{pmatrix} x^1 \end{cases}$ $2. \begin{cases} -\ddot{x}^3 + 3\dot{x}^3 - 2x^3 = 2u \\ y^3 = x^3 \end{cases}$ $3. \begin{cases} \dot{x}^3 = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 2 \end{pmatrix} x^3 + \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \end{pmatrix} u^3 \\ y^3 = \begin{pmatrix} -1 & 2 \end{pmatrix} x^2 \end{cases}$	5

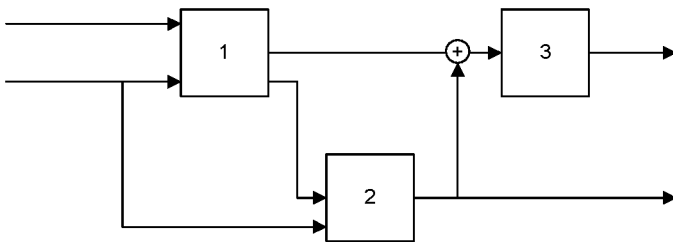
12.	$1. \begin{cases} -\dot{x}^3 + 2x^3 - x^3 = 4u \\ y^3 = x^3 \end{cases} \quad 2. \begin{cases} \dot{x}^2 = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 2 \end{pmatrix} x^2 + \begin{pmatrix} 1 & 5 \\ -2 & 1 \end{pmatrix} u^2 \\ y^2 = (4 \ 3)x^2 \end{cases} \quad 3. \begin{cases} \dot{x}^3 = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 2 \end{pmatrix} x^3 + \begin{pmatrix} 14 \\ 1 \end{pmatrix} u^3 \\ y^3 = (5 \ 2)x^2 \end{cases}$	7
13.	$1. \begin{cases} \dot{x}^3 + 2x^3 - x^3 = -2u \\ y^3 = x^3 \end{cases} \quad 2. \begin{cases} \dot{x}^2 = \begin{pmatrix} -1 & 2 \\ 3 & 2 \end{pmatrix} x^2 + \begin{pmatrix} 1 & -1 \\ 2 & 1 \end{pmatrix} u^2 \\ y^2 = (-2 \ 3)x^2 \end{cases} \quad 3. \begin{cases} \dot{x}^3 = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 3 & -2 \end{pmatrix} x^3 + \begin{pmatrix} -4 \\ 1 \end{pmatrix} u^3 \\ y^3 = \begin{pmatrix} 5 & -1 \\ 3 & 1 \end{pmatrix} x^2 \end{cases}$	6
14.	$1. \begin{cases} \dot{x}_1^1 = 2x_2^1 + u \\ \dot{x}_2^1 = -x_1^1 + 3x_2^1 - u \end{cases} \quad \begin{cases} y_1^1 = x_1^1 \\ y_2^1 = x_1^1 - 2x_2^1 \end{cases} \quad 2. \begin{cases} \dot{x}^2 = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 2 \end{pmatrix} x^2 + \begin{pmatrix} 1 & 5 \\ 2 & 1 \end{pmatrix} u^2 \\ y^2 = (4 \ 3)x^2 \end{cases} \quad 3. \begin{cases} \dot{x}^3 = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 3 & -2 \end{pmatrix} x^3 + \begin{pmatrix} -4 \\ 1 \end{pmatrix} u^3 \\ y^3 = \begin{pmatrix} 5 & -1 \\ 3 & 1 \end{pmatrix} x^2 \end{cases}$	8
15.	$1. \begin{cases} \dot{x}_1^1 = -2x_2^1 + 2u \\ \dot{x}_2^1 = -x_1^1 + 3x_2^1 - u \end{cases} \quad \begin{cases} y_1^1 = -x_1^1 \\ y_2^1 = x_1^1 - 2x_2^1 \end{cases} \quad 2. \begin{cases} \dot{x}^2 = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 2 \end{pmatrix} x^2 + \begin{pmatrix} 1 & -1 \\ 2 & 1 \end{pmatrix} u^2 \\ y^2 = (-4 \ 3)x^2 \end{cases} \quad 3. \begin{cases} \dot{x}^3 = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 3 & -2 \end{pmatrix} x^3 + \begin{pmatrix} -4 \\ 1 \end{pmatrix} u^3 \\ y^3 = \begin{pmatrix} 5 & -1 \\ 3 & 1 \end{pmatrix} x^2 \end{cases}$	8
16.	$1. \begin{cases} \dot{x}^1 = \begin{pmatrix} 5 & 3 \\ 2 & 1 \end{pmatrix} x^1 + \begin{pmatrix} -1 \\ 2 \end{pmatrix} u^1 \\ y^1 = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 2 & -1 \end{pmatrix} x^1 \end{cases} \quad 2. \begin{cases} \dot{x}_1^2 = 3x_1^2 - 2x_2^2 + 3u \\ \dot{x}_2^2 = -x_1^2 + 3x_2^2 - u \end{cases} \quad \begin{cases} y_1^1 = x_1^1 \\ y_2^1 = x_1^2 - 2x_2^1 \end{cases} \quad 3. \begin{cases} \dot{x}^3 = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 2 \end{pmatrix} x^3 + \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \end{pmatrix} u^3 \\ y^3 = (-1 \ 2)x^2 \end{cases}$	9
17.	$1. \begin{cases} \dot{x}_1^1 = x_1^1 + 4x_2^1 + 3u \\ \dot{x}_2^1 = -x_1^1 + 3x_2^1 - 2u \end{cases} \quad \begin{cases} y_1^1 = -x_1^1 + 2x_2^1 \\ y_2^1 = x_1^2 - x_2^1 \end{cases} \quad 2. \begin{cases} \dot{x}^2 = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 2 \end{pmatrix} x^2 + \begin{pmatrix} 1 & 5 \\ -2 & 1 \end{pmatrix} u^2 \\ y^2 = (4 \ 3)x^2 \end{cases} \quad 3. \begin{cases} \dot{x}^3 = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 2 \end{pmatrix} x^3 + \begin{pmatrix} 14 \\ 1 \end{pmatrix} u^3 \\ y^3 = (5 \ 2)x^2 \end{cases}$	10
18.	$1. \begin{cases} \dot{x}_1^1 = x_1^1 - 4x_2^1 + 3u \\ \dot{x}_2^1 = -x_1^1 + 3x_2^1 - 4u \end{cases} \quad \begin{cases} y_1^1 = -x_1^1 + 5x_2^1 \\ y_2^1 = x_1^2 - x_2^1 \end{cases} \quad 2. \begin{cases} \dot{x}^2 = \begin{pmatrix} -1 & 2 \\ 3 & 2 \end{pmatrix} x^2 + \begin{pmatrix} 1 & -1 \\ 2 & 1 \end{pmatrix} u^2 \\ y^2 = (-2 \ 3)x^2 \end{cases}$ $3. \begin{cases} \dot{x}^3 = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 3 & -2 \end{pmatrix} x^3 + \begin{pmatrix} -4 \\ 1 \end{pmatrix} u^3 \\ y^3 = \begin{pmatrix} 5 & -1 \\ 3 & 1 \end{pmatrix} x^2 \end{cases}$	8

Структурні схеми до варіантів

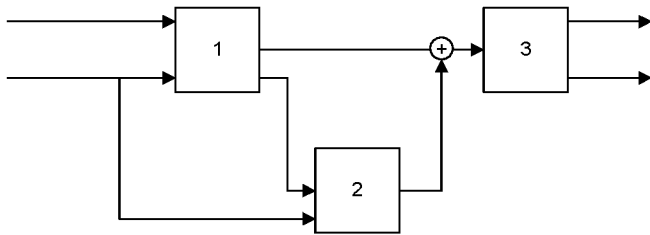
1.

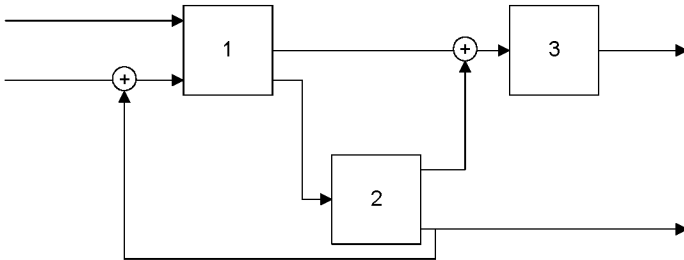
2.

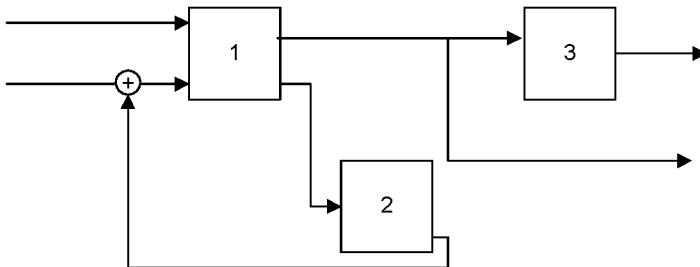
3.

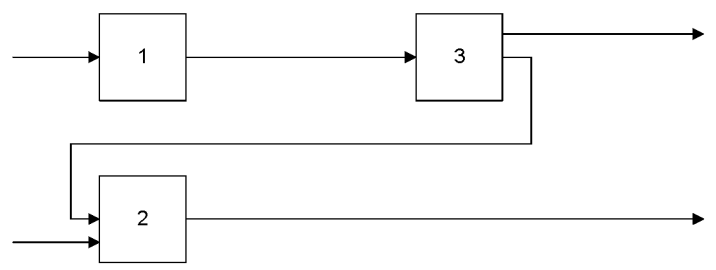
4.

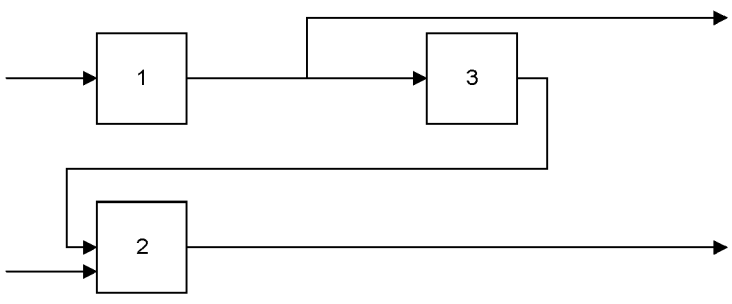
5.

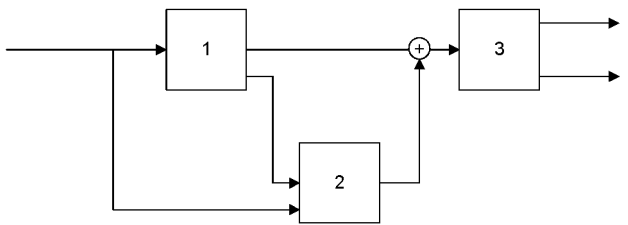
6.

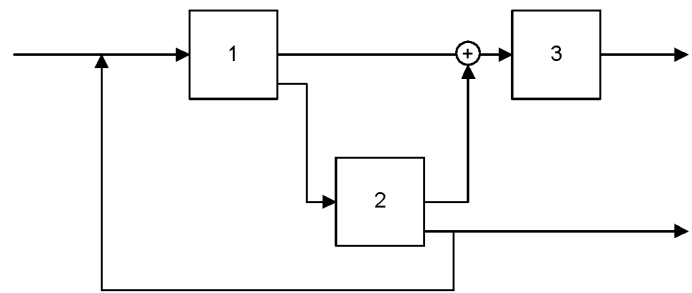
7.

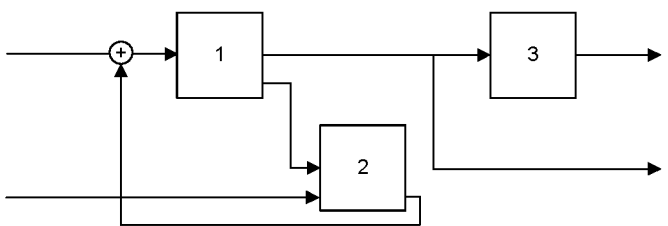
8.

9.

10.

Порядок виконання лабораторної роботи

В даній лабораторній роботі дано математичні моделі трьох систем і структурну схему, що представляє собою з'єднання цих систем. Необхідно:

- одержати модель результуючої системи в просторі станів,
- дослідити спостережуваність і керованість трьох підсистем окремо і їхнього з'єднання у відповідності зі схемою.

В Control System Toolbox є тип даних, що визначають динамічну систему в просторі станів. Синтаксис команди, що створює безперервну LTI (Linear Time Invariant)-систему у вигляді ss-об'єкта з одним входом і одним виходом

SS(A, B, C, D)

У цю функцію, як параметри, передаються матриці рівняння станів і виходів виду

$$\dot{x}(t) = Ax(t) + Bu(t);$$

$$y(t) = Cx(t) + Du(t);$$

у зв'язку з тим, що розглядається модель виду (2.1), то матриця динаміки D буде нульовою.

Для виконання роботи можуть застосовуватися команди, наведені в таблиці 3.1.

Таблиця 2.1. Деякі команди Control System Toolbox

Синтаксис	Опис
ctrb(<LTI-об'єкт> ctrb(A, B)	Формування матриці керованості
obsv(<LTI-об'єкт> obsv(A, C)	Формування матриці спостережуваності
parallel(<LTI1>, <LTI2>)	Паралельне з'єднання
series(<LTI1>, <LTI2>)	Послідовне з'єднання
feedback(<LTI1>, <LTI2>)	З'єднання зворотним зв'язком
append(<LTI1>, ..., <LTIN>)	Об'єднання систем
connect(<sys>, <Con>, <in>, <out>)	Установлення зв'язків у з'єднанні

Для одержання результатів обчислення матриць результуючої системи, за структурною схемою, скористаємося останніми двома командами.

Функція `append` створює об'єкт `sys`, що представляє собою об'єднання всіх підсистем. При цьому перший вхідний сигнал першої системи стає входом номер 1, другий вхідний сигнал першої системи - номер 2, і т.д. далі йдуть входи другої системи, і т.д.; аналогічно визначаються й виходи.

У функції connect - параметр <Con> визначає матрицю зв'язків за структурною схемою. Матриця формується за наступним правилом: кожний рядок являє собою один вхід системи sys, перший елемент - номер входу (відповідно до порядку в команді append), потім ідуть номери виходів, які підсумовуються й подаються на розглянутий вхід. Параметри <in>, <out> - рядка з номерів входів і виходів з'єднання, що є зовнішніми.

Наприклад, для послідовного з'єднання двох систем (рис 2.2.б):

```
sys1= ss(A1, B1, C1, D1)
sys2 = ss(A2, B2, C2, D2)
sys = append (sys1, sys2)
sysc = connect(sys, [2 1], [1], [2])
```

У цьому випадку на вхід другої системи (загальний вхід номер 2), надходить вихід першої (загальний вихід номер 1); вхід першої системи (номер один) і вихід другої системи (номер два) є зовнішніми.

Послідовність виконання лабораторної роботи наступна:

1. Ознайомитися з основними елементами теорії.
2. Привести всі системи у варіанті у форму (2.1).
3. Запустити систему MATLAB.
4. Створити три ss-об'єкти, відповідно до заданого варіанта.
5. Визначити керованість і спостережуваність кожної системи.
6. У відповідності зі структурною схемою одержати матриці А, В, С з'єднання.
7. Визначити керованість і спостережуваність з'єднання.
8. Оформити звіт.

Оформлення результатів роботи

Звіт повинен містити:

- Титульний аркуш
- Найменування й ціль роботи.
- Результати виконання роботи.
- Аналіз результатів і висновки.

Контрольні питання

1. Дати визначення й приклади станів керованої системи.
2. Показати на прикладі справедливість принципу суперпозиції.
3. Вивести рівняння в просторі станів для заданої схеми з'єднання трьох систем.
4. Одержати опис одномірної системи (1.1) у канонічній формі Коші.
5. Провести аналіз впливу розмірності векторів керування й виходів на керованість і спостережуваність систем.

Лабораторна робота № 3.

СИНТЕЗ ОПТИМАЛЬНОГО КЕРУВАННЯ З ПОВНИМ ЗВОТНИМ ЗВ'ЯЗКОМ

Мета роботи. Ознайомлення з методикою побудови лінійних оптимальних систем керування з повним зворотним зв'язком, методом динамічного програмування Беллмана.

Стислі теоретичні відомості

Нехай поведінка моделі об'єкта керування описується звичайним диференціальним рівнянням

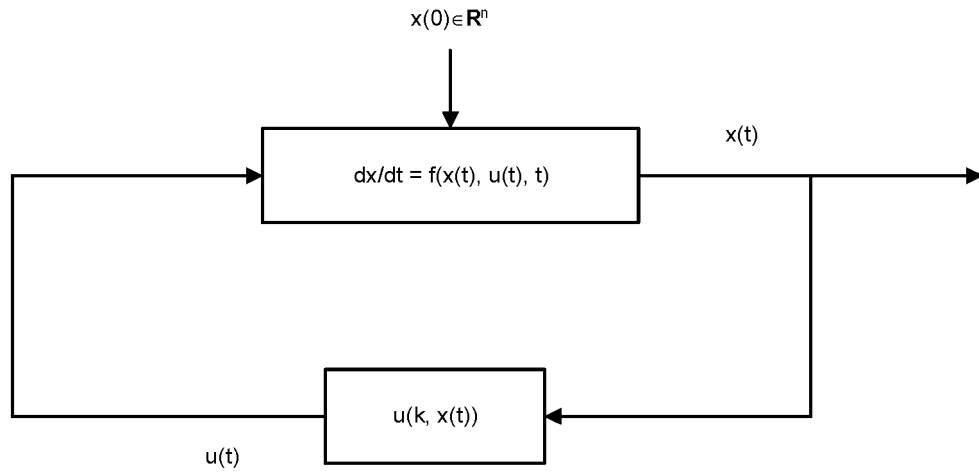
$$\dot{x}(t) = f(t, x(t), u(t)), \quad (3.4)$$

де x - вектор стану системи, $x \in \mathbb{R}^n$, \mathbb{R}^n - n -вимірний евклідовий простір; u - вектор керування, і $u \in U \subset \mathbb{R}^m$, U - деяка задана безліч припустимих значень керування, $t \in T = [t_0, t_1]$ - інтервал часу функціонування системи, моменти початку процесу t_0 і закінчення процесу t_1 задані, $f(t, x, u): T \times \mathbb{R}^n \times U \rightarrow \mathbb{R}^n$.
 Задано функціонал якості керування

$$J = \int_{t_0}^{t_1} f^0(t, x(t), u(t)) dt + F(x(t_1)), \quad (3.5)$$

де $f^0(t, x, u), F(x)$ - задані неперервно диференційовані функції. Передбачається, що при керуванні використовується інформація про поточний час і вектор стану x .

Керування, яке застосовується в кожний момент часу $t \in T$, має вигляд керування з повним зв'язком по всім змінним вектора стану (рис. 3.1).

x

Рис.3.1. Схема керування з повним зворотним зв'язком по вектору стану.

Потрібно знайти таку функцію $u^*(t, x) \in U_n$, що

$$J = \min_{u \in U} J, \quad \forall x_0 \in \mathbb{R}^n. \quad (3.6)$$

Функція $u^*(t, x) \in U_n$ називається оптимальним керуванням з повним зворотним зв'язком. Для будь-якого початкового стану x_0 з безлічі \mathbb{R}^n вона породжує відповідну оптимальну пару, тобто оптимальну траєкторію $x^*(\cdot)$ і оптимальне програмне керування $u^*(\cdot)$.

Достатньою умовою мінімуму функціонала (3.5) є рівняння Беллмана для неперервних детермінованих систем.

Якщо існують функція $\phi(t, x) \in C^{1,1}$, що задовольняє рівнянню Беллмана із граничною умовою:

$$\max_{u \in U} \left\{ \frac{d\phi(t, x)}{dt} + \sum_{i=1}^n \frac{d\phi(t, x)}{dx_i} f_i(t, x, u) - f^0(t, x, u) \right\} = 0, \quad \forall(t, x), \quad (3.7)$$

$$\phi(t_1, x) = -F(x), \quad \forall x \in \mathbb{R}^n,$$

і керування $u^*(t, x) \in U_n$, що задовольняє умові

$$u^*(t, x) = \arg \max_{u \in U} \left\{ \sum_{i=1}^n \frac{d\phi(t, x)}{dx_i} f_i(t, x, u) - f^0(t, x, u) \right\},$$

де $u^*(t, x)$ є оптимальним керуванням з повним зворотним зв'язком. При цьому мінімальне значення функціонала (3.5)

$$\min_u J = -\phi(t_0, x_0), \quad \forall x_0 \in \mathbb{R}^n. \quad (3.8)$$

Нехай система, що описує поведінку моделі об'єкта керування, має вигляд

$$\begin{aligned}\dot{x}(t) &= A(t)x(t) + B(t)u(t), \\ y(t) &= C(t)x(t) + D(t)u(t)\end{aligned}\quad (3.9)$$

Нехай функціонал якості керування квадратичний:

$$J = \frac{1}{2} \int_{t_0}^{t_1} [x^T(t)S(t)x(t) + u^T(t)Q(t)u(t)] dt + \frac{1}{2} x^T(t_1)\Lambda x(t_1) \quad (3.10)$$

де $S(t), \Lambda$ – від'ємно визначені симетричні матриці розміру $(n \times n)$, а $Q(t)$ – додатно визначена симетрична матриця $(q \times q)$.

Використовуємо відомі правила й позначення :

$$\begin{aligned}1. \frac{\partial(Ax)}{\partial x} &= A^T; 2. \frac{\partial(x^T Ax)}{\partial x} = Ax + A^T x; 3. (AB)^T = B^T A^T; \\ 4. x^T Ax \equiv 0 &\Leftrightarrow A + A^T = 0; 5. \text{tr}A = \sum_i a_{ii}.\end{aligned}$$

Рівняння Беллмана для даного завдання має вигляд:

$$\begin{aligned}\max_{u \in R^q} \left\{ \frac{\partial \varphi(t, x)}{\partial t} + \left(\frac{\partial \varphi(t, x)}{\partial t} \right)^T [A(t)x + B(t)u] - \frac{1}{2} [x^T(t)S(t)x(t) + u^T(t)Q(t)u(t)] \right\} &= 0, \\ \varphi(t_1, x) &= -\frac{1}{2} x^T \Lambda x\end{aligned}\quad (5.11)$$

Звідси

$$u^*(t, x) = \arg \max_{u \in U} \left\{ \left(\frac{\partial \varphi(t, x)}{\partial t} \right)^T B(t)u - \frac{1}{2} u^T(t)Q(t)u(t) \right\}.$$

Знайдемо максимум в останньому виразі по керуванню з використанням необхідних умов екстремуму й правила 1-3. Диференціюючи вираз у квадратних дужках по u і прирівнюючи результат до нуля, одержуємо структуру оптимального керування:

$$u^*(t, x) = Q^{-1}(t)B^T(t) \frac{\partial \varphi(t, x)}{\partial t}. \quad (3.12)$$

Розв'язок рівняння (3.11) шукається у вигляді

$$\varphi(t, x) = \frac{1}{2} x^T K_2 x, \quad (3.13)$$

де $K_2(t)$ - невідома симетрична матриця $(n \times n)$.

Підставляючи (3.13) у рівняння (3.11), рівні нулю квадратичні форми, одержуємо:

$$\begin{aligned}K_2(t) &= -A^T(t)K_2(t) - K_2(t)A(t) - K_2(t)B(t)Q^{-1}(t)B^T(t)K_2(t) + S(t), \\ K_2(t_1) &= -\Lambda\end{aligned}\quad (3.14)$$

Розв'язуючи рівняння Ріккати (3.14), можна одержати явний вид оптимального керування (3.12) з повним зворотним зв'язком

$$u^*(t, x) = Q^{-1}(t)B^T(t)K_2(t). \quad (3.15)$$

Мінімальна величина функціонала обчислюється по формулі

$$\min J = -\varphi(t_0, x_0) = -\frac{1}{2}x_0^T K_2(t_0)x_0.$$

Розглянемо дискретний випадок

$$\begin{aligned} x(k+1) &= A(k)x(k) + B(k)u(k), \\ y(k) &= C(k)x(k) + D(k)u(k) \\ k &= 0, 1, \dots, N-1, \end{aligned} \quad (3.16)$$

з початковою умовою

$$x(0) = x_0, \quad (3.17)$$

і функціоналом якості

$$J = \sum_{k=0}^{N-1} (x^T(k)Q(k)x(k) + u^T(k)R(k)u(k)) + (x^T(N)\Lambda x(N)) \quad (3.18)$$

де $Q(k)$, Λ - від'ємно визначені симетричні матриці розміру $(n \times n)$, $R(k)$ - додатно визначена симетрична матриця $(q \times q)$.

Потрібно знайти керування $u^*(k, x)$ з повним зворотним зв'язком, мінімізуючи функціонал (5.19).

Рівняння Беллмана приймають вид

$$B(k, x) = \min_u [x^T Q(k)x + u^T R(k)u + B(k+1, A(k)x + B(k)u)] \quad (3.19)$$

Функція Беллмана $B(k, x)$ шукається у формі

$$B(k, x) = x^T P(k)x, \quad (3.20)$$

де $P(k)$ - де невідома від'ємно визначена симетрична матриця розміру $(n \times n)$.

Підставляючи (3.20) в (3.19) одержуємо, що в завданні (3.16)-(3.18) оптимальне керування визначається співвідношенням

$$u^*(k, x) = -K(k)x, k = \overline{0, N-1}, \quad (3.21)$$

де $K(k)$ - матриця коефіцієнтів підсилення регулятора розміру $(q \times n)$

$$K(k) = [R(k) + B^T P(k+1)B(k)]^{-1} B^T(k)P(k+1)A(k), k = \overline{0, N-1}, \quad (3.22)$$

а матриця $P(k)$ розміру $(n \times n)$ задовольняє рівнянню

$$P(k) = Q(k) + K^T(k)R(k)K(k) + [A(k) - B(k)K(k)]^T P(k+1)[A(k) - B(k)K(k)],$$

$$k = \overline{N-1, 0},$$

$$P(N) = \Lambda. \quad (3.23)$$

Мінімальна величина функціонала визначається по формулі

$$\min J = x_0^T P(0)x_0. \quad (3.24)$$

Структурна схема регулятора системи керування зі зворотним зв'язком по всім змінним стану зображена на рис. 3.2.

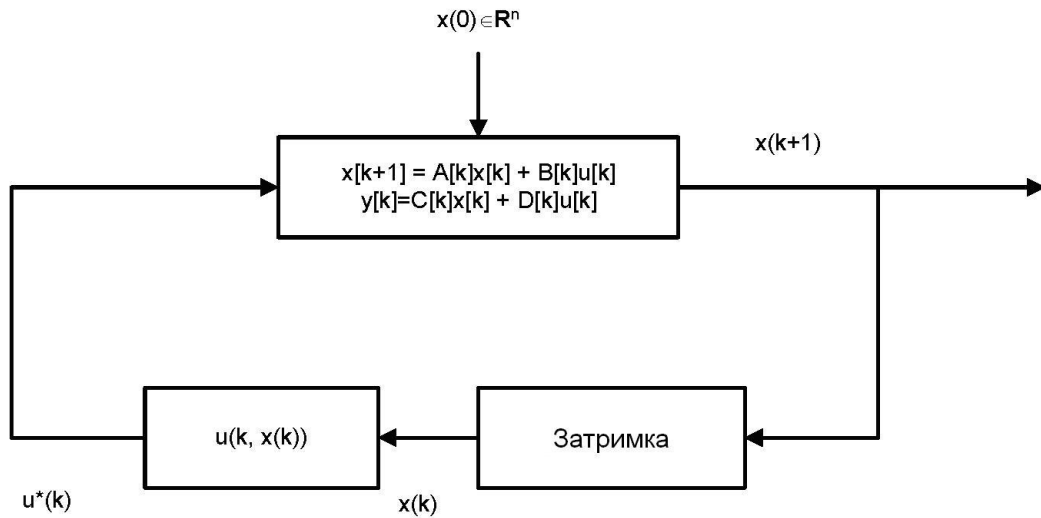

Рис. 3.2. Схема регулювання.

Для кожного початкового стану x_0 оптимальний лінійний регулятор породжує оптимальне програмне керування $u^*(x, k)$ і оптимальну траєкторію $x^*(k)$.

Вихідні дані для виконання лабораторної роботи

Модель системи	Функціонал якості керування
1. $x_1(k+1) = 3x_1(k) - u_1(k) + 3u_2(k)$ $x_2(k+1) = x_1(k) - x_2(k) + u_1(k)$ $x_1(0) = 1, x_2(0) = 3$	1. $J = \frac{1}{2} \sum_{k=0}^1 3u_1^2(k) + 4u_2^2(k) + x_2^2(k)$
	2. $J = \frac{1}{2} \sum_{k=0}^1 2u_1^2(k) + x_2^1(k) + 4x_2^1(k)$
	3. $J = \frac{1}{2} \sum_{k=0}^1 2u_1^2(k) + 4u_2^2(k) + 8x_2^1(k) + 12x_2^1(k)$
2. $x_1(k+1) = x_1(k) - 2u_1(k) - 3u_2(k)$ $x_2(k+1) = 2x_1(k) + x_2(k) - 4u_1(k) - u_2(k)$ $x_1(0) = 1, x_2(0) = 2$	1. $J = \frac{1}{2} \sum_{k=0}^1 7u_1^2(k) + u_2^2(k) + 5x_2^2(k)$
	2. $J = \frac{1}{2} \sum_{k=0}^1 2u_1^2(k) + 9x_2^1(k) + x_2^1(k)$
	3. $J = \frac{1}{2} \sum_{k=0}^1 u_1^2(k) + 4u_2^2(k) + 6x_2^1(k) + 8x_2^1(k)$

$x_1(k+1) = 2x_1(k) + x_1(k) - u_1(k)$ 3. $x_2(k+1) = x_1(k) + 4x_2(k) - 2u_2(k)$ $x_1(0) = 1, x_2(0) = 1$	1. $J = \frac{1}{2} \sum_{k=0}^1 2u_1^2(k) + 4u_2^2(k) + x_2^2(k)$
	2. $J = \frac{1}{2} \sum_{k=0}^1 2u_1^2(k) + 3x_2^1(k) + 4x_2^1(k)$
	3. $J = \frac{1}{2} \sum_{k=0}^1 u_1^2(k) + 2u_2^2(k) + 3x_2^1(k) + 7x_2^1(k)$
4. $x_1(k+1) = x_1(k) - x_2(k) - u(k)$ $x_2(k+1) = 2x_1(k) + x_2(k) - 2u(k)$ $x_1(0) = 1, x_2(0) = 1$	1. $J = \frac{1}{2} \sum_{k=0}^1 4u^2(k) + 8x_2^2(k)$
	2. $J = \frac{1}{2} \sum_{k=0}^1 u^2(k) + x_2^1(k) + 4x_2^1(k)$
	3. $J = \frac{1}{2} \sum_{k=0}^1 3u^2(k) + 3x_2^1(k) + x_2^1(k)$

Порядок виконання роботи

В даній лабораторній1 роботі математична модель системи, що описує поведінку об'єкта керування, має вигляд

$$x(k+1) = A(k)x(k) + B(k)u(k), \quad (3.25)$$

$$y(k) = C(k)x(k) + D(k)u(k)$$

$$k = 0, 1, \dots, N-1,$$

з початковою умовою

$$x(0) = x_0, \quad (3.26)$$

задано функціонал якості керування -

$$J = \sum_{k=0}^{N-1} x^T(k)Q(k)x(k) + u^T(k)R(k)u(k) \quad (3.27)$$

де $Q(k)$, - невід'ємно визначена симетрична матриця розміру $(n \times n)$, $R(k)$ - додатно визначена симетрична матриця $(q \times q)$.

Потрібно знайти керування $u^*(k, x)$ з повним зворотним зв'язком, мінімізуючим функціонал (3.3).

Для синтезу оптимального регуляторів лінійних стаціонарних систем в Control System Toolbox є функції розв'язків рівнянь Беллмана (табл. 3.1).

Таблиця 3.1. Функції Control System Toolbox

Синтаксис	Опис
$[K P e] = \text{lqr}(A, B, Q, S)$	Синтез неперервного регулятора
$[K P e] = \text{lqr}(A, B, Q, S, N)$	Синтез неперервного регулятора
$[K P e] = \text{dlqr}(A, B, Q, R)$	Синтез дискретного регулятора
$[K P e] = \text{dlqr}(A, B, Q, R, N)$	Синтез дискретного регулятора
$[K P e] = \text{lqrd}(A, B, Q, R, Ts)$	Синтез дискретного регулятора
$[K P e] = \text{lqrd}(A, B, Q, R, N, Ts)$	Синтез дискретного регулятора

Функція lqr обчислює матрицю коефіцієнтів регулювання K із середньоквадратичним функціоналом якості без термінального члена:

$$J = \int_{t_0}^{t_1} [x^T Q x + u^T S u + 2x^T N u] dt,$$

при цьому обчислюються матриця P , що є розв'язком рівняння Ріккати й власні значення e матриці $(A - BK)$.

Функція dlqr обчислює матрицю коефіцієнтів регулювання по всім змінним стану K для дискретної системи із середньоквадратичним функціоналом якості без термінального члена:

$$J = \sum_{k=0}^{N-1} (x^T(k) Q x(k) + u^T(k) R u(k) + x^T(k) N u(k)),$$

при цьому обчислюються матриця P , що є розв'язком рівняння Ріккати й власні значення e матриці $(A - BK)$.

Функція lqrd призначена для синтезу оптимального дискретного регулятора неперервної системи із середньоквадратичним функціоналом якості:

$$J = \int_{t_0}^{t_1} [x^T Q x + u^T S u + 2x^T N u] dt.$$

В якості параметра у дану функцію входить крок дискретизації Ts , після виконання функції lqrd отримаємо значення матриці K дискретного керування, матриця P , що є розв'язком рівняння Ріккати й власні значення e матриці системи керування, отримані у результаті дискретизації.

При використанні всіх команд синтезу оптимального лінійного регулятора по всім змінним стану на вихідні дані накладаються наступні обмеження:

- система, описана матрицями (A, B) повинна підлягати стабілізації;
- повинні виконуватися нерівності $S > 0, Q - NR^{-1}N^T > 0$,
- пари матриць $(Q - NR^{-1}N^T, A - BR^{-1}B^T)$ не повинні мати спостережуваних модів із власними значеннями на дійсній осі.

Для виконання лабораторної роботи необхідно виконати наступні дії:

1. Вивчити теоретичні відомості.
2. Запустити систему MATLAB.
3. Створити ss-об'єкта, відповідно до заданого варіанта.
4. Визначити матриці $P(k), K(k)$.

5. Побудувати оптимальний регулятор $u^*(k, x) = -K(k)x$.
6. Визначити значення функціонала на оптимальному керуванні.
7. Побудувати графіки динаміки системи при ненульових початкових умовах.
8. Відповісти на контрольні питання.
9. Оформити звіт і захистити роботу.

Оформлення результатів роботи

Звіт повинен містити:

- Титульний аркуш.
- Найменування й ціль роботи.
- Постановка завдання відповідно до варіанта.
- Порядок і результати визначення обчислення матриць P і K.
- Рівняння Белламана для розв'язуваного завдання.
- Значення мінімальної величини функціонала якості керування.
- Результати моделювання динаміки системи в числовому й графічному виді.
- Аналіз результатів і висновки.

Контрольні питання

1. Сформулювати основне завдання оптимального керування.
2. Дати визначення критерію якості. Привести приклади критеріїв і дати їхню фізичну інтерпретацію.
3. Вивести необхідну умову оптимальності.
4. Показати, що для застосування методу необхідно, щоб систему можна було стабілізувати.
5. Розробити в середовищі MATLAB інтерфейс для інтерактивної побудови регулятора з повним зворотним зв'язком.
6. З'ясувати вплив затримки при синтезі дискретного регулятора неперервної системи.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. *Бесекерский В.А.* Цифровые автоматические системы. – М.: Наука, 1976. – 576с.
2. *Воронов А.А.* Основы теории автоматического управления: Автоматическое регулирование непрерывных линейных систем. – М.: Энергия, 1980. – 312 с.
3. *Никульчев Е.В.* Практикум по теории управления в среде Matlab Учебное пособие. – М.: МГАПИ, 2002 г. – 88 с.
4. *Иванов В.А., Ющенко А.С.* Теория дискретных систем автоматического управления. –М.: Наука, 1983. – 336 с.
5. *Жученко А.І.* Математичні моделі цифрових систем керування. – К.: ІЗМН, 1997. – 240 с.
6. *Куо Б.* Теория и проектирование цифровых систем управления. – М.: Машиностроение, 1986. – 448с.
7. *Цыпкин Я.З.* Основы теории автоматических систем. – М.:Наука, 1977. – 560 с.
8. *Куропаткин П.В.* Оптимальные и адаптивные системы. –М.: Высшая шк., 1950. – 287 с.
9. Современные методы идентификационных систем/ Под ред. П. Эйкфора. – М.:Мир, 1983. – 400 с.
- 10.*Изерман Р.* Цифровые системы управления. – М.: Мир, 1984. – 541 с.
- 11.Using the Control System Toolbox with MATLAB 6: Computation. Visualization. Programming - The MathWorks, Inc., 2000